

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/219/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114216900
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114216900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi: O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 8, Z., štátny občan SR, o zaplatenie 51,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 47,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 47,30 eur od 1.5.2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporca j e p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 75,64 eur (súdny poplatok 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 59,14 eur) a tieto zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jána Šoltésa, advokáta so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomným návrhom zo dňa 20.5.2014 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 51,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 1.5.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa (Consumer Finance Holding a.s.) a odporca uzatvorili dňa 7.3.2009 zmluvu o pôžičke č. 1800481, na základe ktorej poskytol odporcovi celkovú sumu pôžičky 894 eur. Podľa zmluvy o pôžičke odporca mal splácať pôžičku v pravidelných 20 mesačných splátkach v sume 46 eur. Odporca uhradil len sumu 874 eur. Vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca navrhovateľa dňa 26.3.2011 listom - predžalobná upomienka vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Odporca dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 51,90 eur.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o „drobný spor“, nakoľko predmet konania v čase začatia neprevyšuje 1000,- eur (§ 200ea O.s.p. ods. 1, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor) súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia, súd oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli dňa 12.11.2014.

Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa so spisovým materiálom a to zmluvou o pôžičke spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou spolu s doručenkou, zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, prehľadom splátok a úhrad, ako i celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky reg.č. 0330102270 - 1800481 uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom súd zistil, že predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 894 eur a celková suma pôžičky predstavovala 920 eur, ktorú pôžičku sa odporca zaviazal splácať v 20 splátkach po 46 eur. Ročná úroková sadzba predstavovala 58,51 %, priemerná hodnota RPMN 34,49 %. Predmetom financovania pôžičky bol mobilný telefón.

Listom zo dňa 26.3.2011 právny predchodca navrhovateľa zaslal odporcovi predžalobnú upomienku. Uviedol, že napriek ich snahe nevzal odporca vážne predchádzajúce upozornenie veriteľa týkajúce sa zmluvy č. 1800481 a preto ho dôrazne vyzval k okamžitej úrade všetkých splátok jednorázovo 50,60 eur v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Odporca výzvu neprevzal, odosielateľovi sa vrátila neprevzatá v odbernej lehote..

Podľa prehľadu splátok a úhrad pre zmluvu ev.č. 1800481 splátky úveru predstavovali spolu 921,30 eur a to 20 splátok po 46 eur a 1 krát splátka 1,30 eur. Ďalej z uvedeného prehľadu vyplýva, že ako pokuta za omeškanie a ako pokuta sankcia bola odporcovi od 20.12.2010 účtovaná spolu suma 4,60 eur v zmysle bodu 12 podmienok k zmluve o pôžičke a v platobnej histórii evidované ako „pokuta omeškanie“ + „pokuta sankcia“. Odporca celkovo uhradil sumu 874 eur a to 19 splátok vo výške 46 eur.

Žalovaná suma vo výške 51,90 eur tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 47,30 eur (splátka 46 + 1,30) a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 podmienok k zmluve o pôžičke vo výške 4,60 eur.

Uznesením č.k. 17C/219/2014-22 zo dňa 12.9.2014 súd pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO 35 923 130, vstúpil ako navrhovateľ Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO 35 831 154.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný do 11.6.2010 (ďalej len ZoSU) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a/ ZoSU na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoSU veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31. januára 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Odporca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že na záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom na základe zmluvy uzavretej dňa 20.8.2010 možno normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) použiť len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v zákone o spotrebiteľských úveroch a v Občianskom zákonníku.

V konaní mal súd nesporne preukázané, že na základe úverovej zmluvy zo dňa 7.3.2009 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol odporcovi poskytnutý úver v celkovej výške 894 eur, ktorý mal odporca splácať v pravidelných 20 mesačných splátkach po 46 eur. Z predpísaných úhrad navrhovateľom v celkovej výške 921,30 eur odporca túto svoju povinnosť v celom rozsahu nesplnil a uhradil sumu 874 eur teda rozdiel predstavuje sumu 47,30 eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by ďalšie splátky boli uhradené, preto súd zaviazal odporcu na úhradu istiny vo výške 47,30 eur a vo zvyšku (o zaplatenie sumy 4,60 eur) návrh navrhovateľa zamietol.

Pokiaľ sa týka uplatnenej sumy 4,60 eur ako poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 podmienok k zmluve o pôžičke, tento návrh nepovažoval súd za dôvodný. Navrhovateľ tento nárok odvodzoval aj od dojednávania zmluvnej pokuty v čl. 12.2 obchodných podmienok (zmluvná pokuta) a čl. 12.3 obchodných podmienok (sankčný úrok). Súd považuje za potrebné uviesť, že uplatnený nárok ako sankčný úrok je vo svojej podstate zmluvnou pokutou, ktorou v zmysle ustanovenia čl. 12.3 obchodných podmienok by bolo sankcionované opätovne to isté porušenie povinnosti dlžníkom. Zmluvná pokuta s poukazom na ustanovenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, musí byť dohodnutá v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodom absolútnej neplatnosti dojednávania o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex offa), aj keď sa toho nikto nedovoláva. Navrhovateľ predložil súdu podmienky k zmluve o pôžičke, ako i všeobecné obchodné podmienky. Ani jedny však neboli účastníkmi podpísané, preto potom tento nárok nebolo možné priznať, keďže ide o nárok z neplatného dojednávania o zmluvnej pokute. Je nutné podotknúť, že absencia písomnej formy dojednávania o zmluvnej pokute nie je konvalidovaná tým, že odporca podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas s obchodnými podmienkami. Všetky práva a povinnosti, základné náležitosti právneho úkonu a to aj dohody o zmluvnej pokute, ktorá je samostatným právnym úkonom, musia byť obsiahnuté v zmluve s ktorou sa môže spotrebiteľ oboznámiť, prípadne zmluva musí minimálne obsahovať základné náležitosti právneho úkonu. Navrhovateľ žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal, že by odporca chcel uzatvoriť dohodu o zmluvnej pokute alebo že by s takýmto návrhom súhlasil. Obsah všeobecných obchodných podmienok nie je závislý od vôle dlžníka,

dokonca dlžník nemôže meniť jeho obsah a pri uzavretí úkonu ho musí akceptovať. Naopak dohoda o zmluvnej pokute je samostatný právny úkon, ktorý musí byť účastníkmi dohodnutý a to v predpísanej písomnej forme. Obdobne súd poukazuje aj na zdôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013, ktorý za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb. stanovil neprijateľnosť určenia zmluvnej pokuty v obchodných podmienkach. Z uvedených dôvodov súd žalobný návrh v časti o zaplatenie 4,60 eur zamietol.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil úroky z omeškania vo výške 9,25 % z dlžnej sumy od 1.5.2011 t.j. odo dňa nasledujúceho od doručenia predžalobnej upomienky. Z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že je kogentne stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Odporca bol listom právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 26.3.2011 vyzvaný na zaplatenie dlhu do troch dní od doručenia upomienky. Dňom nasledujúcim po uplynutí trojdňovej lehoty na plnenie sa dostal odporca do omeškania s plnením peňažného záväzku. Výška úrokovej sadzby k 1.5.2011 predstavovala 9,25 %. Súd preto návrhu v časti uplatneného úroku z omeškania z priznanej sumy vyhovel.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa procesného výsledku hodnota uplatňovaného nároku navrhovateľa predstavovala sumu 51,90 eur a navrhovateľ bol úspešný v sume 47,30 eur a neúspech v časti 4,60 eur je v nepatrnej časti. Navrhovateľ si uplatnil trovy konania, pričom trovy právneho zastúpenia vyčíslil na sumu 59,14 eur za 2 úkony právnej pomoci po 16,60 eur + 8,04 eur paušál + 20 % DPH 4,93 eur. Trovy právneho zastúpenia boli čo do rozsahu úkonov právnej pomoci ako aj ich finančného vyčíslenia uplatnené v súlade § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a),c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3, § 20c Vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd preto v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 za zaplatený súdny poplatok a náhrady trov právneho zastúpenia 59,15 eur, t.j. spolu 75,64 eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. (ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi) súd zaviazal odporcu nahraďiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 75,64 eur priamo právnenému zástupcovi navrhovateľa tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).